

Pripreme za izgradnju željezničke pruge i stanice u Gračanici, 1897. godine

MINA KUJOVIĆ
.....

INTENZIVNIJI RAZVOJ domaće privrede u Bosni i Hercegovini, nakon austro-ugarske okupacije, 1878. godine, usko je vezan sa ubrzanom izgradnjom cestovne i željezničke mreže, naročito duž glavnih riječnih tokova. Izgradnja željezničke mreže i saobraćajno otvaranje Bosne i Hercegovine bilo je od posebnog interesa, kako za austro-ugarske vojne potrebe, tako i za iskorištavanje bosanskohercegovačkih rudnih i šumskih resursa.

Uspostavljanje dobrih saobraćajnica u Bosni i Hercegovini, za novu austrougarsku upravu bilo je preduvjet za prosperitet i brži privredni razvoj. To su shvatili i predstavnici lokalne uprave po bosanskohercegovačkim gradovima, pa su nastojali da u svakom pogledu pomognu te procese. Tako su i u Gračanici, krajem 1896. i tokom 1897. godine poduzete intenzivne *radnje* oko otkupa zemlje na trasi željezničke pruge i lokaciji buduće željezničke stanice, na mjestu stare pijace. U ovom prilogu govori se o tome kako je tekao taj složeni postupak i ko su bili vlasnici zemlje koja se otkupljivala za potre-

be gračaničke željeznice. Željezničke pruge izgrađene u vrijeme austrougarske uprave bile su uglavnom uskotračne. Jedna od njih bila je i željeznička pruga Doboj – Tuzla - Simin Han, u dužini od 66,7 km. Pruga je izgrađena 1894. godine za potrebe Solane, podignute u Simin Hanu kod Tuzle. Osim Solane, ta je pruga, po zamisli austro-ugarske uprave, trebalo da posluži i za prevoz poljoprivrednih proizvoda, te da stimuliše poljoprivrednu proizvodnju, zemljoradnju i voćarstvo u dolini rijeke Spreče i susjednoj Posavini. Izgradnja te pruge, obavljena pod nadzorom Direkcije K. u K. b-h željeznica, pokazala se kao veoma korisna investicija, jer je dolina rijeke Spreče bila jako bogata drvetom i drugim rudama.¹

“Pruga Doboj - Tuzla – Simin Han dobila je vremenom odvojene krakove. Tako je 1898. izgrađena, 6 km duga, lokalna željeznica od stanice Karanovac do Gračanice. Pruga je bila vlasništvo zemaljskog erara, a u organizacionom pogledu nalazila u sastavu bosansko-hercegovačkih zemaljskih željeznica. Služila je za redovni, teretni i put-

¹ Dževad Juzbašić, *Izgradnja željeznica u Bosni i Hercegovini u svjetlu austrougarske politike od okupacije do kraja Kallayeve ere*, Sarajevo 1974.

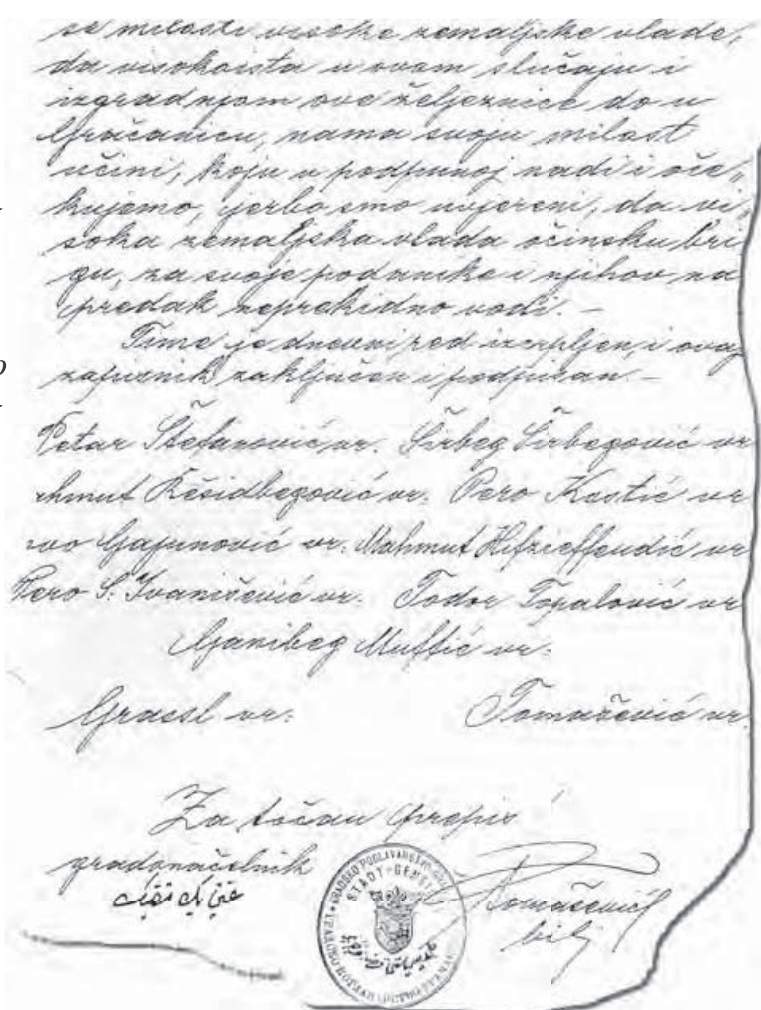
nički saobraćaj.”¹

Troškovi izgradnje te pruge, zajedno sa željezničkom stanicom i ostalim pružnim instalacijama, prema Izvještajima o upravi u Bosni i Hercegovini, iznosili su 175.000 kruna. Najveći dio tih sredstava obezbijedilo je Prvo bosansko tvorničko dioničko društvo amoniak sode u Lukavcu da bi osiguralo brži i efikasniji transport kamena iz kamenoloma u Pašalićima (nedaleko od Gračanice) za potrebe fabrike “Solvaj” u Lukavcu.

Spomenuto dioničko društvo počelo je pripreme za otkup zemljišta i izgradnju pruge Gračanica – Karanovac, negdje početkom 1896. godine. Lokalne vlasti su se trudile da upoznaju stanovništvo o značaju pruge i planovima otkupa zemljišta i objekata na trasi pruge i budućoj željezničkoj stanici. Tokom jula i augusta jedna tročlana anketna komisija Kotarskog ureda u kojoj su bili Medo Suman, Simo Milisavljević i Husein Husanović (koji se potpisao arapskim pismom) obavila je konkretne poslove na terenu. “Na licu mjesta” popunjavali su tipski zapisnik u kojem su se anketirani građani izjašnjavali da su “pripravni u svako doba u svrhu gradnje novoprojektovane željezničke pruge odstupiti dijel svoje nekretnine, odnosno porušiti”. Zapisnici nose brojeve od 1 do 44 i datume od 9. jula do 28. augusta 1896. godine. Osim zapisnika, koji su se potpisivali na terenu, u Kotarskom uredu u Gračanici, 27. i 28. jula 1896. potpisano je 58 zapisnika u kojima su se građani izjasnili da su “pripravni svoju u Gračanici ležeću nekretninu do konca marta 1897. u slučaju da se pokraj nje sagradi željeznička pruga porušiti.”²

1 Dževad Juzbašić, *nav djelo*, 248

2 Pero Ivanišević nečitko; Adem Mehinović – štala; Luka Simić – gospodarske zgrade kod kuće; Luka Jeftić – kuća pod brojem 22/69; Bla-

Faksimil zapisnika sa sjednice Gradskog poglavarstva Gračanica od 10.12.1896.

je stvarana dobra osnova i povoljno okruženje za početak izgradnje željezničke pruge koja će povezati Gračanicu sa prugom Doboj – Tuzla. Predstavnici gradske uprave u Gračanici bili su svjesni šta znači željeznica za razvoj jednog mjesta, pa su nastojali da predstavnicima Prvog dioničarskog društva – preduzeća “Solvaj”- na svaki način olakšaju započeti posao. To saznajemo iz prijepisa zapisnika sa sjednice Gradske uprave

goje Mitrović – zgrada kraj kuće br. 423; Niko Petrović – zgrade i ograde kraj kuće; Zadik Danon – zgrada kod kuće; Dervišaga Mehmedović – kovačnica, tri štale i hambar; Muharem Smailbašić – mlin; Mujo Škiljić – kuća; Mehaga Muftić – štala; Abdulah Trutović – štala; Mustafa Halilbegović – vodenički mlin; Mustafa Džanić – pušnica i koš; Arif Arifović – kuća i dućan; Radid Sunić – kuća; Meho Valjevac – kuća; Mehmed Šišić – kuća i pušnica; Adjel (Ađul ?) Šakić – kuća; Blagoje Mitrović – kuća broj 596 i štala

(“gradskog zastupstva”), koja je održana 10. 12. 1896. godine. U zapisniku je navedeno da su sjednici prisustvovali sljedeći vijećnici: Petar Štefanović, Mahmut Rešidbegović, Jovo Gajunović, Pero S. Ivanišević, Širbeg Širbegović, Pero Kostić, Mahmut Hifiziefendić, Todor Topalović, te gradonačelnik Ganibeg Muftić i kotarski predstojnik u Gračanici u svojstvu vladinog povjerenika Dr. Đuro Grassl.¹ Zapisničar je bio općinski bilježnik (“perovođa”), Nikola Tomašević.

U zapisniku sa te sjednice, između ostalog, zabilježeno je i sljedeće: *Gradski načelnik Ganibeg Muftić vidi da bi dolaskom željeznice u grad Gračanicu, ovaj naš grad veoma naprijed koraknuo, pošto je osvjedočen, da su ona mjesta u našoj domovini, kroz koja željeznica u neposrednoj blizini, odnosno u samo mjesto ulazi, mnogo naprednija od onih mjesta, koja te pogodnosti nemaju, pa se vruće želi, da željeznica o kojoj se govori i koja nadu pruža, da će u naše mjesto doći, neosujeti, te predlaže, da gradsko zastupstvo zaključak stvori, kojim će visoku zemaljsku vladu najponiznije zamoliti, da visoka ista milostivo udostoji, do u grad Gračanicu željeznicu izgraditi.*²

1 Ganibeg Muftić je bio veoma uspješan gradonačelnik Gračanice u periodu od 1895. do 1905. godine. Od 1895. do 1898. godine kotarski predstojnik je bio Dr. Đuro Grassl. Gospoda Muftić i Grassl su izgleda dobro sarađivali u nastojanju da unaprijede gračaničku čaršiju. O tome nam svjedoči i tekst objavljen u listu “Bošnjak” 1895. godine: *Pišu nam iz Gračanice: Naša varoš je prilično velika, a ima i lijepu čaršiju, kakve na daleko nema. U njoj su do sad vladali dosta veliki red i čistoća. No otkada nam dođe u Gračanicu kao kotarski predstojnik d. Dr. Đuro Grassl ona je upravo uzorna. Dao je on svu pokaldrmisati i iznova urediti, u čemu ga je zdušno podupirao vrijedni naš gradonačelnik Gani beg Muftić. Oba gospodina neka budu uvjerena da uživaju potpuno povjerenje i staranje svega našega građanstva. Živjeli!* (Bošnjak, br. 39, 1895., str. 5)

2 Arhiv BiH (ABH), fond Zemaljska Vlada za Bosnu i Hercegovinu (ZV) opći spis šifra 265/86/112 – Predmet se odnosi na sudski proces koji je vodio Husejn Trutović iz Gračanice. Krov njegove kuće, koja se nalazila blizu pruge, zapalila je iskra iz lokomotive. Trutović je pet godina vodio spor za nadoknadu štete. Direk-

U nastavku zapisnika navedeno je da je gradska uprava “radosno” prihvatila prijedlog svoga gradonačelnika i jednoglasno usvojila zaključak da se poduzmu sve aktivnosti kako bi se željeznica dovela u sam grad. Zaključeno je da se kolodvor podigne na pijaci, zvanoj Mejdan. Pošto su nabrojane sve prednosti koje donosi željeznica, u zapisniku se može pročitati i mišljenje jednog od vijećnika kako će ovaj događaj “za naše mjesto tako važan biti, da će ga i istorija sa zlatnim slovima zabilježiti i u vjekovitoj uspomeni zadržati.”

U popratnom aktu uz zapisnik sa te “historijske” sjednice, koji je upućen Kotarskoj upravi Gračanica, gradonačelnik Muftić je, između ostalog, naveo kako cijelo građanstvo “vruće želi da se željeznica do u grad Gračanicu izgradi, pa u tom smisli moli Kotarsku upravu da “na mjerodavnom mjestu zagovori i toplo preporuči zaključke sa sjednice”³

Kotarski ured u Gračanici, a naročito kotarski predstojnik Dr. Đuro Grassl, odmah je reagirao, pa je već 12. 12. 1896. godine imenovao komisiju procjenitelja – vještaka za otkup zemljišta, potrebnog za izgradnju stanice i željezničke pruge. U komisiju su imenovani: Ganibeg Muftić, Mahmut Rešidbegović, Medo Suman, Mujaga H. Prohić, Širbeg Širbegović, Mehaga Širbegović, Pero S. Ivanišević, Jovo Gajunović, Todor Topalović, Simo Milisavljević, Stijepo Ivanišević, Solomon Abinon, Musafa Ustavdić, Rešid Topić, Adam Simić-Brkić, Ćamil Helić, Ibro Čajo, Niko Nešković, Osman Helić i Abdulah Nalić, svi iz Gračanice.

Članovi izabrane komisije imali su zadatak da procijene zemlju koju je trebalo ot-

cija državnih željeznica je odbijala da mu nadoknadi štetu jer kuća nije bila u “zoni za koju je odgovorna.” Kao dokaz na sudu podnijela je zapisnike i ugovore o otkupljenim parcelama među kojima nema sporne parcele na kojoj je bila kuća Trutoviće. U veoma obimnom predmetu nalazi se dokumentacija otkupu zemlje u Gračanici za izgradnju pruge i stanice. Citirani zapisnik nosi signaturu: Kotarskog ureda u Gračanici br. 8707/96.

3 ABH, kao napomena 4

kupiti od vlasnika za potrebe pruge i stanice u Gračanici. Sva zemlja u Gračanici već je bila upisana u "grunt" 1891. godine, jer je cijelo područje gračaničkog kotara katastarski premjereno od 1883. do 1885. Utvrđene su tri kategorije za prodajnu cijenu koja je zavisila od položaja zemlje i načina odcjepljenja od cijele čestice kao i vrste zemljišta :

I ORANICE I LIVADE

a) na kraju čestice dunum /1000 m²/ po for. 15.00

b) ako se čestica u dvoje dijeli 25.00

II VOČNJAK

a) Na kraju čestice 15.00

b) Ako se čestica u dvoje dijeli 25.00

c) Osim toga za svako isječeno stablo ako je rodno 1.00

III MILČI /KUĆIŠTA/

a) Za dunum 35.00

Procjenitelji su zaključili da su predložene cijene realne, "ni visoke, ni preniske", te da su u postojećim okolnostima primjerene. Komisija je naglasila da u vezi sa milčevima (kućištima) nema problema jer je projekat tako urađen da su samo dvije kuće u pitanju "i to samo od zada."¹

Pripreme u vezi sa otkupom zemlje za gradnju željeznice trajale su tokom cijele 1897. godine. Trebalo je obaviti razgovore sa građanima, posebno sa vlasnicima zemljišnih parcela i upoznati ih sa činjenicom da će se u Gračanici graditi željeznička stanica i da će kroz grad prolaziti željeznička pruga.

Čim je projekat pruge bio završen, počeli su se pozivati vlasnici nekretnina da se "očituju" kako su saglasni da prodaju dio svojih parcela za potrebe izgradnje pruge, po cijeni koju je utvrdila spomenuta komisija, 12. 12. 1896. godine. U navednom predmetu sačuvano je 35 zapisnika koje su potpisivali kotarski predstojnik Dr. Grassl i vlasnici – mnogi od njih arapskim slovima. Zapisnici su tipski i nisu ovjereni. Sadrže podatke o vlasniku nekretnine, veličini i broju katastarske čestice (k.č.), veličini i cijeni

parcele koja se mora prodati i naplatiti od državnog erara, nose datume od 14. do 21. februara 1897. godine, kao kupac naveden je državni erar.²

Sačuvana su i 34 tipska ugovora o otkupu, zamjeni, odnosno poklonu zemlje za potrebe izgradnje pruge Karanovac – Gračanica. Zemlju je u ime *Prvog bosanskog tvorničkog dioničkog društva amoniak sode u Lukavcu* otkupljivao Dr. Đuro Grassl. Ugovori nose tekuće brojeve "uredovne knjige gruntovnog povjerenstva" u Gračanici, a pozivaju se na Naredbu Zemaljske vlade br. 26635 od 2. marta 1897. godine. Nismo navodili brojeve gruntovnih uložaka koji su sastavni dio ugovora., nego samo katastarske česti-

2 Navodimo imena vlasnika (nisu navedena imena oca), koji su potpisali zapisnike, broj (brojeve) k.č. i površinu prodanih parcela u Gračanici: Ibrahim Čehajić, k.č. 568/1 i 562/5 – 4840m² i 1011 m²; Mićo Stanojević, k.č. 569 – 750 m²; Mehmed eff. Hivziefendić, k.č. 575 i 574 – 5710 m² i 790 m²; Jovo H. Stević, k.č. 576, 562/6, 562/2, 56/2 - 16000m² i 2090 m²; Mehmed Grbić, k.č. 560/2 i 551 – 2208 m²; Alaga Širbegović, k.č.560/1 – 545 m²; Mustafa ef. Hadžić , k.č. 559 – 665 m²; Mustafa ef. Zukobašić, k.č. 558 – 710 m²; Omer Kahvedžić, k.č. 557/1 – 599 m²; Sabit Korić, k.č. 556 i 557/2 – 500 m² i 1230 m²; Rešid Memić, k.č. 552 - 35 m²; Rešid Šabić, k.č. 535 - 900 m² – traži zamjenu za drugu parcelu; Avdulah Trutović, k.č. 536, 533, 32/56 – 2729 m²; Husein Husanović, k.č.537-540 m²; Avdo Čalak, k.č . 539 – 225 m² – traži zamjenu; Mehmed Suman, k.č. 540/a – 2510 m²; Hafiz Hasan ef. k.č. 541 – 34 m² – poklon željeznici; Mehmed Šišić, k.č. 498 – 61 m²; Stanko Ivanišević, k.č. 492 – 963 m²; Mustafa Adžemović. k.č. 494 – 310 m²; Mehmed Čelperović, k.č. 35/8 – 130 m²; Emin Ramaš, k.č. 493 – 1275 m²; Mustafa Šišić, k.č. 35/7, 35/5, 35/6 – 488 m²; Mustafa Džanić, k.č. 35/1, 35/2 - 867 m²; Hasan Hasanbašić, k.č. 32/48 – 16 m²; Mehmed Imamović, k.č. 32/49, 32/5, 32/6 – 316 m²; Mustafa Divalić, k.č. 32/8 – 115; Salih Halilović, k.č. 32/41 – ima kuća i štale – traži drugu lokaciju u zamjenu; Mošo Danon, k.č. 22/66, 22/65 – 43 m²; Mehmed Sulejmanović, k.č. 22/42 – 2 m²; Lenka Jeftić, k.č. 22/70 – 38 m²; Atifa Purač, k.č. 35/22 – 100 m² – traži zamjenu; Omer Imamović, k.č. 35/21 – 55 m²; Omer Suljić, k.č. 32/10 – 90 m² – traži zamjenu; Blagoje Mitrović, 22/34 – 10 m²; Pero S. Ivanišević, k.č. 16/49 – 15 m².

1 ABH, kao napomena 4

Dolazak "čire" iz Gračanice u željezničku stanicu Karanovac

ce (k.č.) i katastarsku općinu (k.o.) Sve ugovore i zapisnike potpisao je Dr Đuro Grassl kao "zemljootkupni povjerenik".¹ (vidi prilog 1)

Kao što je rečeno, željeznička pruga Gračanica – Karanovac završena je i puštena u saobraćaj 1. 1. 1898. godine. Nešto kasnije, produžena je do kamenoloma Pašalići, odakle se izvezio kamen za potrebe fabrike sode u Lukavcu. Pored krečnjaka, sa izgradnjom pruge, pojačao se i izvoz hrastovih željezničkih pragova, žitarica i voća, oživjela je ukupna privreda, a naročito trgovina u Gračanici.²

Prilog 1:

Neki potpisnici ugovora o prodaji ili poklonu zemlje za potrebe gračaničke željeznice

1. Tekući broj (dalje: tek. br.) 105: Simo i Mihailo Vasiljević, pokojnog Đure iz Karanovca, prodali su 2 dun. i 710 m², k.č. 80, k.o. Karanovac za sumu od 67 forinti (for.) i 75 novčića (nov.);

2. Tek. br. 151: Omer Imamović, umrlog (umr.) Mustafe iz Gračanice, prodao je od jedne

parcele 051 m², k.č. 35/20, a od k.č. 35/21 055 m², k. o. Gračanica za sumu od 1 for i 93. nov.;

3. Tek. br. 421: malodobni Adem, Nura i Hamša, djeca Čehajić Ibrahima, prodali su 925 m², k.č. 568 i 086 m² k.č. 562/5, k.o. Gračanica za sumu od 15 for. i 16 nov.;

4. Tek br. 422: Mehmed, Osman, Devleta, malodobni Mustafa, Ševko, Šemso, Hasib i Čimeta Hifziefendić, prodali su 400 m², k.č. 574, k.o. Gračanica za 11 for. i 85 nov.;

5. Tek. br. 423: Zapisnik (sastavljen u Gruntovniom uredu u Gračanici u prisustvu gruntovničara Franje Bručića, šerijatskog sudije Arifa Mehinagića i Ganibega Muftića ispred kotarskog upravnog vijeća) o zamjeni nekretnina: Mehmed Grbić, umrlog Mehmeda iz Gračanice, predao je Prvom bosanskom tvorničkom dioničarskom društvu amoniak sode u Lukavcu svoje nekretnine k.o. Gračanica – njiva Oključak - 853 m², k.č. 560/2 i 1 dunum i 355 m² druge njive – k.č. 551 u zamjenu za pašnjak, u površini od 2 dun i 208 m², k.č. 550/5 k. o. Gračanica;

6. Tek. br. 424: Mustafa ef. Hadžić, umr. Hadži Osmana iz Gračanice, prodao je 665 m², k.č. 559, k. o. Gračanica za 16 for. i 62 nov.

7. Tek. br. 425: Sabit Korić, umr. Alije, prodao je 610 m², k.č. 556, k.o. Gračanica za 15 forinti.;

8. Tek. br. 426: Zapisnik o zamjeni nekretnina (sastavljen u Gruntovnom povjerenstvu u Gračanici (prisutni kao pod br. 423): Rešid Šutić, umr. Hasana iz Gračanice, ustupio

1 Prema tekućim brojevima jasno je da je sačinjeno daleko više ugovora ali su sačuvani, odnosno za sada pronađeni samo ovi koje smo naveli. Ugovori su sastavni dio predmeta: ZV š-265/86/112 iz 1011. godine.

2 Esad Tihić, Omer Hamzić, *Gračanica i njena okolina u NOB-u i revoluciji*, Gračanica 1988., 54

je 900 m² oranice Merđanići (Merdžanuša ?), k. č. 535, za 900 m² oranice Stari namet, k.č. 550/6, k.o. Gračanica;

9. Tek. br. 427: Mehmed Suman, umr. Ibrahim iz Gračanice, prodao je 2 dun. i 510 m², k.č. 540, k.o. Gračanica za 150 forinti;

10. Tek. br. 428: Husein Husanović, umr. Omera iz Gračanice, darovao je za potrebe izgradnje pruge 540 m² svoje parcele, k.č. 537, k.o. Gračanica;

11. Tek. br. 429: Hana, rođena Kozarić, udata za Mustafu Adžemovića iz Gračanice, prodala je 310 m², k.č. 494, k.o. Gračanica za 4 forinte i 66 novčića;

12. Tek. br. 430: Fatima, udovica Mehmeda Ramaša sa malodobnom djecom: Adem, Mehmed, Hanka i Devla, prodala je 1 dun. i 275 m², k.č. 493, k.o. Gračanica za 45 forinti.

13. Tek. br. 431: Zapisnik o zamjeni (prisutni kao pod br. 423) nekretnina: Atifa, rođena Dobrovljaković, udata za Ibrahima Purača iz Gračanice, mijenjala je 120 m² - kućište sa dvorištem, k.č. 35/22 za 240 m² neizgrađenog zemljišta k.č. 31/37, k.o. Gračanica;

14. Tek. br. 432: Mustafa Šišić, zvani Mehinić, umr. Mehmeda iz Gračanice, prodao je 065 m², k.č. 35/5, 250 m², k.č.36/6 i 170 m², k.č.35/7, k.o. Gračanica za 20 forinti;

15. Tek. br. 433: Mustafa Džanić, zvani Čelperović iz Gračanice, prodao je 855 m², k.č.35/1 i 012 m², k.č.35/2, k.o. Gračanica za 35 forinti;

16. Tek. br. 434: Hasan Hasanbašić, umr. Mustafe iz Gračanice, prodao je 016 m², k.č. 32/48, k.o. Gračanica za 56 novčića.

17. Tek. br. 435: Mustafa Divalić, umr. Alije iz Gračanice, prodao je 115 m² svoje čestice br. 32/8, k.o. Gračanica za 4 for. i 03 nov;

18. Tek. br. 436: Nasiba, rođena Muftić, udata Suman, Omer Suljić kao tutor malodobne Hasibe Muftić, umrlog Mehage darovali su za potrebe izgradnje pruge 090 m², k.č. 32/10, k.o. Gračanica;

19. Tek. br. 437: Mehmed Sulejmanović, umr. Sulejmana iz Gračanice, prodao je 002 m² parcele, k.č. 22/62, k.o. Gračanica za 07 novčića;

20. Tek. br. 438: Lazar Vasiljević, pok. Vasilja iz Karanovca, prodao je 1 dun. i 360 m²,

k.č. 81 k.o. Karanovac za 34 for.;

21. Tek. br. 439: Halil Halilović, umr. Ahmeta iz Gračanice, darovao je 009 m² svoje parcele k.č. 32/18, k.o. Gračanica;

22. Tek. br. 440: Omer Kahvedžić, umr. Osmana iz Babića, prodao je 599 m² od svoje parcele k.č. 557/1, k. o. Gračanica za 17 for. i 97 nov.;

23. Tek. br. 441: Džehva, udovica Avde Kahvedžića iz Babića, sa malodobnom djecom: Ibrahim, Fatima i Umihana, prodala je 620 m² parcele, k.č. 557/2, k.o. Gračanica za 15 for. i 75 novč.;

24. Tek. br. 596: Alaga Širbegović, umrlog Mustafe iz Gračanice, prodao je 545 m² parcele k.č. 560/1, k.o. Gračanica za 13 for. i 62 nov.;

25. Tek. br. 716: Vakuf Pašazade Mekteba u Gračanici darovao je 248 m², k.č. 463 i 248 m², k.č. 466;

26. Tek. br. 717: malodobni Hasan i Zineta Hadžiefendić iz Gračanice darovali su 034 m², k.č. 541; Zastupao ih je hafiz Hasan ef. Hadžiefendić;

27. Tek. br. 718: Avdo Čolak, umr. Hasana iz Gračanice, darovao je 225 m² k.č. 539;

28. Tek. br. 719: Mehmed Čelperović, umr. Mustafe iz Gračanice, prodao je 130 m², k.č. 35/8 za 4 for. i 55 nov.;

29. Tek. br. 720: Hanifa, udovica Rešida Memića iz Gračanice sa malodobnom djecom: Mustafa, Emin, Ibrahim, Hatidža, Mejra i Emina, prodala je 035 m², k.č. 552 za 53 nov.;

30. Tek. br. 721: Mićo Stanojević, pokojnog Stanoja iz Gračanice, prodao je 750 m², k.č. 569, k.o. Gračanica za 4 for. i 25 nov.;

31. Tek. br. - : Mehmed Imamović, umrlog Mustafe iz Gračanice, prodao je 095 m², k.č. 32/6, 205 m², k.č. 32/5, sve u k.o. Gračanica za 11 for. i 06 nov.;

32. Tek. br. - : Petar i Nikola Vasiljević, pokojnog Ilije iz Karanovca, prodali su 2 dun i 355 m², k. č. 79, k.o. Karanovac za 35 for. i 32 nov.;

33. Tek. br. - : Rešad Đulić, umr. Ibrahima iz Gračanice, prodao je 260 m², k.č. 562/6, dio dvorišne k.č 562/2 – 470 m² i 060 m², k.č. 561/2 za 60 forinti. Sve u k.o. Gračanica;

34. Tek. br. - : Fatima Šečić, rođena Muhić i malodobna Devleta Fejzić, um. Sulejmana iz Gračanice, prodale su 061 m² k.č. 498 za 10 for.;